

רחל מדחלת על כל העולם

התחתונים של אדווה

וכל זה למה? או. במשך המלחמה אירחה נעמי בביתה כ-30 איש ביום, וכולם אוכי לים ושותים ומעשנים ועושים חיים על חשבונה.

«אם המלחמה היתה נמשכת, הייתי מפ' סידה את התחתונים שלי», נאום נעמי אדווה.

אבל לכל דבר טוב יש גם גבול. יום אחד שמעה ששמעון אדולף מתכוונן לפ' תוח פיאובר, מיספר מיידועיכמה, ור דווקא בחיפה. רעיון לא-נורמלי. נעמי קפ' צה על העניין בהתלהבות. פיאובר יש, יהיו גם חברה. היא תביא אותם.

וכך עמדה לה בפתח הפיאנובר החדש במוצאי-השבת שעברה במדייקרב: מגפיים לבנים, שמלה לבנה ארוכה נדיבתפתחים וכנראה גם התחתונים. שניצלו תודות ל- הפסקת-האש. קרביה לגמרי, מוכנה ומזו-

בחילהים, עם אשתו רחל. ואחריהם ציונה (מנהלת-הבמה של תיאטרון חיפה) גסט ובעלה אריה, מנהל חברת ליוס. וכמובן גם צכי הרשקוביץ המגודל. בן-דמותו של ג'ימי לוי, שהוא בעל מיפעל לשלטים מוארים ועבר סטגוני, ואיתו אחות בשם ניצה מבית-החולים רמב"ם. וגולת- הכותרת — גיסתה של נעמי, צופיה ברנר, המדגמנת בצמרת בתי-האופנה ב- אירופה בעיתות-שלוש. אבל לכל האורחים הללו ציפתה ההפ-

המועדון של אדווה הכל, חוץ מ'

מנה לקבל את פני אורחי הפתיחה. ומי לא היה שם? בא אמנון אנג'ל, החתיך התורן של חיפה, קצין בצה"ל וסטודנט שנה שלי- שית לכלכלה, הבן של מאפיות אנג'ל המפורסמות. הגיע גם יובל, המשרת

תצה של חייהם, משהו שלא היו מוצאים בתל-אביב אפילו אם היו משתדלים. פיאובר בר בלי פיאונו. פאקט. הכל הצליחה נעמי להשיג. חוץ מפסנתר, וגם חוץ מתל- אביבים, שהתעצלו להינתק מעל הטלוויזיה ולנסוע חיפתה, אפילו בשביל זה.

אדווה וידיד כולם, חוץ מ'

נדנדה בשלושה

עדנה אף פעם -

נא לא להיבהל. רפי שאולוי ועדנה לב עדיין יחד. הולכים לשפת-הים, וכל זה. האהבה פורחת. עדנה עדיין תולה בו עיניים מעריצות, ושום דבר לא השתנה. הקטנה מאוהבת עד-שיגעון. כולם מחכים שכבר יימאס לה, כמו שקורה כל-כך הרבה בעניינים האלה, אבל היא לא מגלה אפילו סימנים כאלה. להיפך. אלא שבעצם שעות אלו קורה שם, כי נראה, משבר.

מנרה עומדת להגיע. עם הבת הקטנה. היא קנתה אמנם דירה בסביבה, אבל כשהיא מגיעה ארצה, רפי תמיד משכן אותה אצלו, אין אפס.

ולעדנה מצפה מיבחן-האמת שלה.

הזדמנות של פז

מסתבר שלאביבה פז נשבר לגמרי מתל-אביב והסביבה. לפני כשלושה חוד- שים הגיעה אביבה ארצה, לרגל פטירת אביה, בחברתו של שוקי לוי הבלתי נמנע שלה.

מייד לאחר רידתה מהמטוס תפסה אוטו ונסעה ישר לחיפה, מבלי לפזול אפילו לעבר תל-אביב המעטירה, שגידלה אותה בנאמנות שנים רבות.

רק נגמר ה,שבעה", ארזה את המיזוודות ואת שוקי, וחזרה לאנגליה. הפעם זה כנראה סופי, מפני שכעבור זמן-מה נסעה גם אמה אחריה, להצטרף אליה שם.

אביבה ושוקי, המופיעים באנגליה כצמד זמרים-רקדנים, בתוכנית משלהם, מצליי חיים יפה. עד כדי כך, בעצם, שציפורים קטנות החלו מלחשות שהצמד עתיד, כנר- אה, לייצג את אנגליה בפסטיבל שייערך בקרוב בירן.

מה לזוג ישראלים ולייצוגה של בריטניה הגדולה מעבר לימים? זאת עוד נראה.

דני וזהבית פעמונים

אפילו באילת הם כבר היו. ויש אפילו מי שטוען כי דני שומע כבר פעמוני-החתונה מדנדנים.

חסידת הזהב של חסידות

שלושים שנה ומעלה ניסו נציגות המין היפה בעשרותיהן להסביר לדני חסידות שהכסף זה לא הכל, ושהעיקר זה האישיות. אבל על דני זה לא עבד. שום כוח שבר עולם, לא בלונדיניות, לא שחורות, לא גבוהות, לא נמוכות — שום דבר לא עזר. רק התחיל לצאת עם בתורה, רק הריח משהו רציני, וכבר היה בטוח שכל מה שהיא רוצה זה את הכסף של אבא שלה, החסידות מבעלי בנק דיסקונט.

אבל מה? הבניאדם זה רק בניאדם. כסף או לא כסף, יום אחד צריך בכליזאת למצוא את האשה של החיים, להעמיד חור' פה, לגדל ילדים, בקיצור — לעשות כל מה שהחברים שלו עשו כבר מזמן. שיהיו לי לירות כמה פעמים שהוא כבר היה אור טריט לפני וכימעט, והופ — שום דבר. גרעה ברנע האחרון. הכל בגלל הוסרי- הביטחון.

אלא שבימים אלה, לעומת זאת, מוכנים החברה שלו להישבע שמה שקורה לו הפעם זה סופי ומוחלט, רציני, כלומר, מה כמה חודשים יוצא דני עם זהבית, נערנות ירושלמית חומת-שיער ובעלת חוטם סולד, תמירה מאד ונאה להפליא.

מנרי אין אפס -

נעמי פולני סוגרת מעגל

משך שנים אחדות ניסתה נעמי פולני, מי שהיתה חברת הצי'בטרון במילי- חמת-השיחור, והקימה את התרנגולים ויצרה זרם חדש בתחום הבידור הקל הישר- ראלי, לקיים את עצמה ואת שני ילדיה (המשותפים לה ולבעלה-לשעבר ליאור ייני) מעבודות שונות. היא הופיעה בקיבוצים וליוותה הופעות שונות באקורדיונה. אך מאבקהקיום בכוחות עצמה היה קשה מדי, והעיר הגדולה הפכה גדולה מדי וריקה מדי.

לכן החליטה נעמי לקום ולעשות מעשה. היא לקחה את הילדים ואת הפקלאות, עברה להתגורר באופן זמני במושבה סמוכה לכינרת, והגישה בקשה להתקבל לקיבוץ.